

Oroszország viszonyát. A nagykövet Bécsben megbízást kapott, hogy jelentse ki Szaszonovnak, hogy *az osztrák és magyar kormánynak kizáróan békés céljai vannak és mindig barátságosabbá és bizalmasabbá óhajtja tenni az Oroszországgal való viszonyt.* Szápáry grófnak e kijelentése válasza arra a hasonló hivatalos kijelentésre, amelyet *Sebeko* bécsi orosz nagykövet tett Berchtold grófnak Pétervárról való visszaérkezése után.

Ujabb mozgalom

az új kórházért.

— Biztos az államsegély. — Az építést megkezdik az idén. —

(Saját tudósítónktól.) Körülbelül két hete, hogy egész terjedelmében leköszölte a *Délmagyarország* azt a leírást, amelyet a kórház ügyében intézett a városhoz a belügyminiszter. Röviddel a márciusi közgyűlés után, amelyen tudvalevőleg az új kórház ügyére nem épen kedvező határozatot hoztak, érthető érdeklődést és örömet kellett ez a leírás. A belügyminiszter ugyanis azt hozza benne a város tudomására, hogy hajlandó a városnak a kórház felépítése érdekében hozandó áldozatkészségét azzal honorálni, hogy az építési költségekhez hozzájárul. Minthogy a legutóbbi közgyűlési határozat meghozatalához különösen az járult hozzá, hogy az állami támogatás mérvével nem volt tisztában a közgyűlés, többen most akciót kívánnak kezdeményezni annak érdekében, hogy az állami támogatás nagysága minél előbb tisztázható és így a kórház építése rövidesen megkezdhető legyen. Ennek érdekében ma szinte memorandumszerű cikket kaptunk, amelyet a következőkben ismertetünk:

Nagyon csodálkoztam, hogy a márciusi közgyűlésen még mindig kételyek merültek fel a tekintetben, hogy a belügyminiszter segíteni fogja Szeged ama vágyának megvalósítását, hogy új kórházat építhessen. Hiszen köz tudomásu, hogy a belügyminisztériumnak nagy kórházépítési programja van és hogy e program alapján a támogatásban részesülő városok között *Szeged a legrövidebb idő alatt sorra kerül*, ha magáról életjelet és áldozatkészségéről bizonyosságot ad. A belügyminiszter eléggé nem dicsérhető terve szerint ugyanis állami kórházat csak azokban a városokban építenek, amelyek a költségek ötven százalékát sem képesek viselni. Azokat a városokat, amelyek a költségek ötven százalékát elő tudják teremteni, *állami támogatásban részesíti a belügyminiszter.* Ezen az alapon kapott Kassa állami kórházat és Temesvár állami támogatást. És ezen az alapon kerül sorra legközelebb a kórházak építésénél állami támogatásban részesülő városok között Szeged.

Nyilvánvaló tehát, hogy a kórház felépítésének lehetőségét, nem azon az úton kell keresni, hogy a költségeket föltétlenül redukáljuk, a terveket megváltoztassuk. Ez realisztikus. Gondoljunk arra, hogy a betegnek jó kezelésre — aminek feltételei java- részt a kórház épületében vannak — nem

csak akkor van szüksége, ha vagyomos és így a szanatóriumokat felkeresheti, hanem akkor is, ha szegénysége a kórházi kezelés igénybevételére kényszeríti. Laikus előtt könnyen tűnhetik fényűzésnek az, aminek a tervezett mértékben és módon való megépítése tapasztalati tények alapján feltétlenül szükséges a beteg szervek és idegrendszerek biztos és tartós meggyógyíthatása céljából. Kár odáig jutni a dolgokat, hogy a fogadalmi templom esete megismétlődjék és hogy Szegednek elhibázott kórháza legyen.

Az így ilyen állása mellett tehát célravezetőnek egyedül az látszik, ha a kórház ügyét a legközelebbi közgyűlésbe újból beviszik. Higye el mindenki, érdemes, Szegednek — ennek a nagy és szép városnak — nem szabad tovább várnia új, nagy és modern kórházának fölépítésével. Ebből a közgyűlésből menesszenek küldöttséget a belügyminiszterhez annak megtudakolására: hogy mikor és mennyi államsegélyt kap Szeged? És minthogy egészen bizonyos, hogy a miniszter válasza kedvező lesz, semmi akadályt sem látom annak, hogy a kórház építése még az idén megkezdődjék. Az építés megkezdéséhez szükséges pénzről a város kölcsön útján gondoskodik, az államsegély már utalványozva lesz, mire az építkezéssel oda érnek, hogy szükség lesz rá.

A cikkhez mellékelt levél nagyon szépen apostrofál bennünket: „Adjanak helyt ezeknek a süri soroknak. Önökhöz jövök, mert hónapok óta kísérem figyelemmel, mennyi energiával és buzgósággal harcolnak a városért. Álljunk össze és talán sikerülni fog megszüntetni azt a sok kínzódást, amellyel beteggé tettük ezt az ügyet”. A cikket — íme — közreadtuk, javaslatához csatlakozunk. Nemcsak azért, mert írója hozzáértő és talpos ember, hanem azért is, mert üdvösnak tartjuk, amiket mond.

Albánia szervezése. Párisból jelentik: Az *Excelsior* római jelentése szerint a hatalmak ez idő szerint, amikor Dél-Albániában áll a harc, utat és módot keresnek a béke megteremtésére. Eddig két javaslat érkezett a hatalmakhoz, az egyik *Szerbiából*, a másik egy más forrásból, amelyet az *Excelsior* nem nevez meg. Szerbia rámutat arra a kellemetlen helyzetre, amelyben van, mint egy olyan állam közvetlenül szomszédja, amelyben *valósággal anarchikus állapotok vannak.* Szerbiára ez annál súlyosabb, mert Ausztria és Magyarország megtiltotta neki, hogy a területére betörő egyes albán bandákat fegyverrel űzze vissza. Szerbia ezért azt indítványozta, hogy *Albánia minden nagyobb városát nemzetközi csapatok szállják meg és Albánia fővárosa Szkutari legyen.* A másik javaslat kantonokra akarja osztani Albániát *Svájc mintája szerint.* A kantonoknak főkörmányzatuk volna, mindegyik képviselőt küldene a nemzetgyűlésbe, amely a fejedelemséggel együtt intézné a közös belső és külső ügyeket. Kérdés csupán, mi lenne a kantonokra osztott Albánia fővárosa? Ausztria és Magyarország *Durazzót* kívánja, *Olaszország ellenben Szkutarit.* — Rómából jelentik: A Stefani-ügynökség jelenti: *Anglia, Franciaország és Oroszország* nagykövetei tegnap délután egyenként átnyújtották a három entente választótervezetét a görög jegyzékre.

A monarchia — angol megvilágításban.

— Egy érdekes könyvről. —

(Saját tudósítónktól.) Tíz évig képviselte Bécsben a *Times*, a nagy angol világlapot Wickham Steed s most hatalmas könyvben számol be mindarról, amit tíz év alatt látott, hallott, megtudott. Amit könyvében elmond, nem csupán megfigyelés és ítélet, hanem *részben bizalmas közlés*, amit eddig nem tudtunk.

Az író a Habsburg-házhoz való dinasztikus hűség produktumának tartja az osztrák és magyar monarchiát s nagyon hangoztatja *Ferenc József* király önzetlenségét, nemes gondolkodását s igazságosságát; jellemzés közben azt mondja, hogy *Ferenc József az igazságtalanságig alkotmányos.* De hogy mit gondol ezzel, nem mondja meg. A parlamentári obstrukció Steed szerint voltaképpen azon a föltevésen alapszik, hogy *a pártok tehetnek akármit, az állam szükségleteiről ugyanis gondoskodik az uralkodó.*

Az osztrák arisztokráciáról azt mondja, hogy egészséges, friss levegőn nevelkedett csoport, *nem nagyon intelligens*, minczen fejlettebb fizlése; főképpen a sportot és zenét szereti. Jó fiuk, minden osztályöntudat nélkül. Az osztrák arisztokrata dekoratív egyéniség, míg *a magyar, a cseh és lengyel aktív ember, főképpen a politikában.*

A sajtó ismertetése után a következő érdekes fejtegetés következik a könyvben:

Az öreg *Andrássy Gyula* gróf szeme előtt Nagy-Ausztria ábrándképe lebegett s ennek csak egy állomása volt, Bosznia és Hercegovina okkupálása. *Rudolf* királyi herceg ezt mondta egyszer a feleségének, *Stefánia* királyi hercegnőnek Konstantinápolyban:

— *Itt leszel valamikor császárné!*

Az uralkodó az okkupáció befejezése után elégedetlenkedni kezdett *Andrássy* gróffal, mert ezután nem csinált már semmit. Utódai, *Haymerle* és *Kálnoky* kevesebbet értek, mert *egészen Bismarck befolyása alatt voltak*, aki hivatalosan összekovácsolta a német-osztrák szövetséget s *a monarchia háta mögött Oroszországgal szövetséget.*

Amikor *Aehrenthal* lett külügyminiszter, a monarchia olyan külügyi sikerekhez jutott, amelyeket azelőtt hosszú ideig nem tudott elérni. Gvillólte Oroszországot és Angliát s ezért mindjárt hivatalbalépése után intrikálni kezdett ellenük Konstantinápolyban, ahol kijelentette, hogy ha a monarchia megépítheti a mitrovicai vasutat, nem törődik a törökországi belső reformokkal. Erre az engedelmet valóban megkapta és *Izvoleszkij* csaknem dühöngött mérgében. Ezután gyorsan követték egymást az események. *A cár és az angol király összetalálkoztak Reválban, hogy megkezdjék a monarchia izolálását*, az utörökök megbuktatták a régi rezsimet, mi történjék most Boszniával és Hercegovinával? *Izvoleszkij* ekkor följajánlja az annexiót, részben azért, hogy a szerbeket a monarchia ellen uszítsa, másrészt pedig a Dardanellák megnyitása ellenében. *Izvoleszkij és Aehrenthal* abban állapodtak meg, hogy az utóbbi kellő időben jelezni fogja az orosz kormánynak az annexió mapját, amelyet október 6-ra tüztek ki.

A monarchia berlini, párisi, római és londoni nagykövetei Bécsben időztek október elején, hogy átvegyék azokat a királyi kéziratokat, amelyekkel *Ferenc József* az annexiót az uralkodóknak bejelenti. A nagy-

Vendéglőben

KÁVÉHÁZBAN

Fűszerkereskedésben

Csemegeüzletben

MINDENÜTT KÉRJEN HATÁROZOTTAN

SZT. ISTVÁN

Csak ez az eredeti, a valódi!!!

ÓVAKODJÉK

duplamalátasört. az UTÁNZATOKTÓL!!